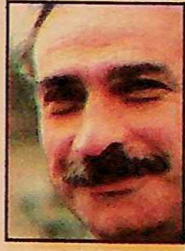

Yeni Şafak, 16.6.2000

En fazla müsaadeye mazhar fikir

Sömürgeciliğin en etkili silâhının fikir olduğu, bir ülkeyi boyunduruk altına almak isteyenlerin o ülkede önce kendi üstünlüklerine itiraz edilmesini önleyecek bir zihniyet doğurdıkları hatırdan çıkarılmamalıdır. Kara Afrikalılara atfedilen şu sözler unutulacak gibi değil: "Beyazlar geldikleri zaman ellerinde İncil vardı. Biz ise o zamanlar topraklarımızı elimizde tutmakta idik. Ne olduysa oldu, şimdi bizim elimizde İncil var; topraklarımız da beyazların elinde." Biz Türklerin başına gelen kara Afrikalılardan tamamen farklı. Türkiye tarihinin hiçbir döneminde sömürge olmadıysa bunu kendine mahsus düşünme tarzından vazgeçmeyişi borçludur. Sömürgecilerin XIX. asırda bize "konuşulamaz Türk" yaftasını yakıştırmaları da aynı sebeptendir. Batılılar çok önceden Türklerin Kur'an-ı Kerîmi ellerinden, gönüllerinden düşürmeyeceğini fark edince Türkleri devirmenin yolunu onların iliğini sömürmekten geçirmeyi akıl etti. Kapitülasyon adı verilen esir alma yöntemi Devlet-i Âli Osman'dan "en fazla müsaadeye mazhar devlet" imtiyazı koparmaya dayalıydı. Devran döndü, gün geldi "gâvura gâvur dememek" mecburiyeti hasıl oldu; ama Türkler ne kadar iyi niyet sahibi olurlarsa olsunlar, gâvurun yine de gâvurluğunu yapacağı fikri bugün bile aralarından bazıların zihninden silinmiş değil.

**İSMET
ÖZEL**

iozel@yenisafak.com

Milâdın yirmi birinci yüzyılında sömürgeciliğin hedefi işte bu "bazı" zihinlerdir. Şimdi artık Batıdan Türk topraklarına rüzgârlar estirilip mümkün olduğu kadar çok sayıda "en fazla müsaadeye mazhar fikir" üretmeye ve yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. İnsan hakları başta olmak üzere demokrasi, çoğulculuk, ileri teknoloji, söz hürriyeti, çevre korumacılığı, il âhir benzeri fikirler Türklerin eline İncil tutuşturmayı kolaylaştıracak zihin zeminini sağlamlaştırmaya dönüktür. Peki, yukarıda zikredilen fikirlerin savunulmaya değer, toplum ve birey lehine sonuç verme özellikleri yok mu? Elbette var. Mesele kapandaki peynirin ne kadar lezzetli olduğunda değil, o peynirin tuzağa konulmuş bir yem olup olmadığının tespitinde odaklanıyor. Bu meselenin bir uzantısı olarak sıkça karşılaştığımız mülâhazalardan biri de şudur: "Biz demokrasiyi AB'ne girmek, insan haklarını dünya otoritelerinden icazet almak için istemiyoruz. Demokrasi ve insan hakları bize Türk toplumunun hem hayat standardı, hem de hayat kalitesi bakımından yüksek bir düzey tutturmasına yardımcı olacağı için lâzımdır". Bu mülâhazalar gayet mantıklı ve haklı gerekçelere dayandırılmış görünüyor. Madem "en fazla müsaadeye mazhar fikir veya fikirler" birer sömürgeci dayatmanın tezahürü değildir, o halde neden bu fikirlerin sağlamasını yapmak için başvurulan ölçü Türk tarihi, Türk düşüncesi ve üzerinde yaşadığımız toprakların Türkleşmesi değil?